

**รายงานผลการเปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วม
ในการประชุมรับฟังความคิดเห็นการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเหี่ยวในพืชสับปะรด
เมื่อวันพุธที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘**

(๑) ประเด็นหรือเรื่องในการมีส่วนร่วม

การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเหี่ยวในพืชสับปะรดจากเกษตรกรผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุม ๑ สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ชั้น ๑ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ : เพื่อประชุมรับฟังความคิดเห็นการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเหี่ยวในสับปะรด ๓ ประเด็น ดังนี้

๑. สถานการณ์โรคเหี่ยวในสับปะรด
  - ๑) สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคเหี่ยวในแต่ละพื้นที่
  - ๒) อาการของโรคเหี่ยวที่ปรากฏในแต่ละพื้นที่
  - ๓) ความรุนแรงของโรคเหี่ยวปรากฏในแต่ละพื้นที่
  - ๔) ความเสียหายเชิงเศรษฐกิจที่เกิดจากโรคเหี่ยว
๒. การแก้ไขปัญหาระบาดโรคเหี่ยวในสับปะรด (ระยะสั้น)
  - ๑) วิธีจัดการแปลงปลูกและแก้ไขปัญหาระบาดโรคเหี่ยวพืชสับปะรด
  - ๒) การให้ความช่วยเหลือเกษตรกรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
  - ๓) ผลของการแก้ไขปัญหาระบาดโรคเหี่ยว
๓. การพัฒนาพืชสับปะรดให้ห่างไกลจากโรคเหี่ยว (ระยะยาว)
  - ๑) ด้านสายพันธุ์สับปะรดที่ต้านทานโรค
  - ๒) ด้านการจัดการแปลงปลูกสับปะรด
  - ๓) ด้านปัจจัยการผลิตที่ช่วยป้องกันหรือรักษาโรคเหี่ยวในสับปะรด

(๒) สรุปข้อมูลของผู้มีส่วนร่วม

๒.๑ มีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องและเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรด จำนวน ๖๐ ราย โดยมีตัวแทนจากภาครัฐ และเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรด ดังนี้

- ๑.) ผู้แทนศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรประจวบคีรีขันธ์
- ๒.) ผู้แทนสำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ๓.) ผู้แทนสำนักงานพาณิชย์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ๔.) ผู้แทนองค์กรเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี ชลบุรี ชุมพร เชียงราย นนทบุรี ประจวบคีรีขันธ์ พัทลุง พิจิตร พิษณุโลก เพชรบุรี ระยอง ราชบุรี ลำปาง เลย อุตรดิตถ์ อุทัยธานี
- ๕.) ผู้แทนสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ
- ๖.) ผู้แทนสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด
- ๗.) ผู้แทนสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด
- ๘.) ผู้แทนกลุ่มคัตเตอร์สับปะรดนครไทยจังหวัดพิษณุโลก
- ๙.) ผู้แทนวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลผลิตอาหารเกษตร
- ๑๐.) ผู้แทนวิสาหกิจชุมชนเกษตรอินทรีย์ตำบลบ้านเสด็จ

๑๑.) ผู้แทนวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรด

๑๒.) เกษตรกรผู้ปลูกสับปะรด

๑๓.) ประธานสภาเกษตรกรจังหวัด

๒.๒ สำนวนความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดผ่านระบบออนไลน์ Google forms จากทั่วประเทศรวมทั้งสิ้น ๔๕๐ คน

(๓) ผลจากการมีส่วนร่วม

➤ จากการประชุมรับฟังความคิดเห็นการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเหี่ยวในพืชสับปะรด ผู้แทนจากแต่ละจังหวัดได้ร่วมกันเสนอข้อมูล ทำให้ทราบว่าโรคเหี่ยวในสับปะรดเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อผลผลิตของเกษตรกรในหลายพื้นที่ทั่วประเทศ โดยการแพร่ระบาดของโรคมีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศ สภาพดิน และระบบการจัดการแปลงปลูกของแต่ละพื้นที่ ดังนี้

๑) ภาคกลาง (จังหวัดกาญจนบุรี นนทบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี ชลบุรี ระยอง) สถานการณ์ในพื้นที่เพาะปลูกยังคงเผชิญกับปัญหาโรคเหี่ยวอย่างต่อเนื่อง ระดับความรุนแรงแตกต่างกันไปในแต่ละจังหวัด การคัดเลือกหน่อพันธุ์และการพยายามปรับปรุงดินอย่างต่อเนื่องก็จะช่วยให้ผลผลิตดีขึ้น

๒) ภาคเหนือ (จังหวัดเชียงราย พิจิตร ลำปาง อุตรดิตถ์ อุทัยธานี) สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคเหี่ยวในพื้นที่ภาคเหนือส่งผลกระทบต่อผลผลิตอย่างมาก เกษตรกรผู้ปลูกพืชสับปะรดอินทรีย์ในพื้นที่จังหวัดลำปางกำลังประสบปัญหาโรครากเน่าพืชไม่เจริญเติบโตได้ตามปกติ พื้นที่ส่วนรวมใช้สารเคมีและเลือกใช้วิธีการคัดเลือกหน่อพันธุ์ที่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูก

๓) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัดเลย) สถานการณ์ในพื้นที่ยังคงเผชิญกับปัญหาโรคเหี่ยวซึ่งยังไม่สามารถแก้ไขได้เช่นเดียวกับจังหวัดอื่นๆ

๔) ภาคใต้ (จังหวัดชุมพร พัทลุง) สถานการณ์ในพื้นที่ยังไม่ได้รับรายงานเรื่องโรคเหี่ยว เนื่องจากสภาพอากาศที่มีฝนตกอย่างต่อเนื่อง การขายผลผลิตไม่ค่อยพบปัญหาเนื่องจากพื้นที่ปลูกไม่มาก และปลูกสับปะรดเป็นพืชร่วมกับยางพารา

➤ จากการประชุมรับฟังความคิดเห็นฯ ผู้แทนจากแต่ละจังหวัดได้ร่วมกันเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาโรคเหี่ยวในพืชสับปะรด (ระยะสั้น) ดังนี้

๑) การจัดการแปลงปลูกให้เหมาะสมลดความแออัดของต้นพืช และการควบคุมโรคในพื้นที่ระบาด โดยสำรวจแปลงปลูกเพื่อระบุพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากโรคเหี่ยว และดำเนินการแยกต้นที่ติดโรคออกจากแปลงเพื่อป้องกันการแพร่กระจาย วิธีการที่เกษตรกรใช้กำจัดต้นสับปะรดที่ติดเชื้อ เช่น การเผาทำลายหรือฝังกลบเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อสู่ต้นอื่น

๒) การประสานหน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้เข้ามาสนับสนุนเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบ เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเหี่ยว วิธีการป้องกันและควบคุมโรคที่ถูกต้อง การสนับสนุนสารป้องกันกำจัดโรคที่ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม

๓) การเพิ่มความร่วมมือระหว่างเกษตรกรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาโรคเหี่ยว และสามารถนำข้อมูลไปพัฒนาเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาระยะยาวต่อไป

➤ จากการประชุมรับฟังความคิดเห็นฯ ผู้แทนจากแต่ละจังหวัดได้ร่วมกันเสนอแนวทางการพัฒนาพืช สับปะรดให้ห่างไกลจากโรคเหี่ยว (ระยะยาว) ดังนี้

๓.๑) การพัฒนาสายพันธุ์สับปะรดที่มีความต้านทานโรคเหี่ยว โดยการวิจัยและปรับปรุงพันธุ์ ร่วมกับสถาบันวิจัยและมหาวิทยาลัย การใช้เทคโนโลยีด้านพันธุกรรมเพื่อคัดเลือกพันธุ์ที่แข็งแรง ทนต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงและมีคุณภาพผลผลิตสูง สนับสนุนให้เกษตรกรเลือกใช้ต้นพันธุ์ ที่ผ่านการรับรองคุณภาพและส่งเสริมการขยายพันธุ์ในระบบการควบคุมโรคอย่างเข้มงวดและจัดทำเป็น คู่มือให้เกษตรกร

๓.๒) การจัดการแปลงปลูกสับปะรดโดยปรับปรุงวิธีการปลูกให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ โดยการ ปลูกพืชหมุนเวียนเพื่อฟื้นฟูธาตุอาหารในดินและช่วยลดการแพร่กระจายของเชื้อโรค เกษตรกรต้องเฝ้าระวัง และตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอเพื่อสังเกตอาการของโรคตั้งแต่ระยะเริ่มต้น

๓.๓) การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เช่น ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก น้ำหมักชีวภาพ ช่วยเสริมสร้างความแข็งแรงให้กับ ต้นสับปะรด และลดการสะสมของสารเคมีในดิน การใช้สารชีวภาพหรือจุลินทรีย์ที่เป็นประโยชน์ช่วยปรับ สมดุลของดินและยับยั้งเชื้อโรคที่เป็นสาเหตุของโรคเหี่ยว

๓.๔) การเฝ้าระวังและตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอเพื่อสังเกตอาการของโรคตั้งแต่ระยะ เริ่มต้น หากพบต้นที่มีอาการของโรคควรกำจัดและควบคุมอย่างรวดเร็วเพื่อลดการแพร่ระบาด

➤ จากการสำรวจความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดทั่วประเทศซึ่งให้ความคิดเห็น ต่อทิศทางการพัฒนาสับปะรดของประเทศไทย ผ่านระบบออนไลน์ Google forms ดังนี้

๑) ควรพัฒนาด้านการยืดอายุผลผลิตสดให้สามารถเก็บได้นานเพื่อการขนส่งไปขายทั้งในและ ต่างประเทศ

๒) การปลูกสับปะรดมีราคาขายผลผลิตเป็นแรงจูงใจ ดังนั้นหากปีใดราคาดีจะมีผลผลิตน้อย ปีถัดไปจะราคาตกลงเพราะมีผู้ปลูกเยอะขึ้น จึงควรมีการวางแผนให้สามารถกระจายช่วงเวลาผลผลิตจะ ออกสู่ตลาดและควบคุมปริมาณการปลูกให้เหมาะสม

๓) คาดการณ์ว่าพืชสับปะรดจะมีทิศทางที่แยกลง เนื่องจากต้นทุนการผลิตมีราคาสูงขึ้น

๔) ควรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพราะเป็นพืชที่นิยมรับประทานและเป็นส่วนผสมหลักของน้ำ ผลไม้ต่างๆทำให้มีเศรษฐกิจดีขึ้น

๕) ประเทศไทยควรมีการพัฒนาสับปะรดให้มีหลากหลายสายพันธุ์เพื่อผู้นำในตลาดโลก

๖) ส่วนราชการควรมีการติดตามและพัฒนาช่วยเหลือเกษตรกรอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกษตรกร ได้รับทราบสถานการณ์และสามารถบริหารจัดการผลผลิตสับปะรดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗) คาดการณ์ว่าสับปะรดจะมีผลผลิตลดลงและผลิตยากขึ้นเนื่องจากมีผลกระทบจากทั้งภายใน และภายนอกภาคการเกษตร

๘) ควรให้มีการสนับสนุนเรื่องการตลาด และการช่วยเหลือจากหน่วยงานเรื่องการใช้สารเคมีใน การผลิต

๙) ส่งเสริมให้มีการปลูกสับปะรดแซมยางพาราทางภาคอีสาน

๑๐) เพื่อให้การพัฒนาพืชสับปะรดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ควรจัดโซนนิ่งในการปลูกพืชและ สนับสนุนองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องทั้งการวางแผนการเพาะปลูก การจัดการแปลงดูแลพืช การบริหารต้นทุน การทำเกษตรพันธสัญญาและการตลาด

๑๑) สับปะรดของเกษตรกรบางกลุ่มเป็นสับปะรดที่มีคุณภาพไม่มีสารตกค้าง จึงควรจะมีการบริหารจัดการตลาดส่งออกให้สามารถรองรับผลผลิตได้ดียิ่งขึ้น

๑๒) คาดว่ามีแนวโน้มไปในทิศทางที่ดี และควรให้ความรู้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่อง

๑๓) การพัฒนาพืชสับปะรดของประเทศไทยเกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป ดังนั้นภาครัฐควรจะสนับสนุนความรู้และส่งเสริมความรู้ให้เกษตรกรอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

๑๔) ควรพัฒนาสายพันธุ์สับปะรดให้มีความทนทานต่อโรคระบาด เพื่อให้สามารถดูแลจัดการแปลงสับปะรดได้สะดวกยิ่งขึ้น

๑๕) ทิศทางการพัฒนาพืชสับปะรดซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจของประเทศยังล่าช้า รัฐบาลเป็นศูนย์กลางที่จะเชื่อมโยงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนมาร่วมกันพัฒนาไปพร้อมกันและเร่งด่วน

๑๖) พืชสับปะรดแม้จะเป็นพืชที่ต้องการน้ำเพื่อการเจริญเติบโตไม่มาก แต่ควรได้รับการสนับสนุนการจัดการน้ำที่เหมาะสมเพื่อเสริมประสิทธิภาพในการผลิตสับปะรด

๑๗) พัฒนาการผลิตสับปะรดให้ปลอดภัยในตรรกะด้วยการเสริมสร้างองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรทั้งคุณภาพสับปะรด ตลาด ขยาย ผลผลิตที่ราคาเป็นกลาง และให้มีการประกันราคาไม่ต่ำกว่าต้นทุนของการผลิต

๑๘) คาดการณ์ว่าทิศทางราคาของสับปะรดจะสูงขึ้นเนื่องพื้นที่ปลูกลดลงทำให้ปริมาณผลผลิตลดลง

๑๙) คาดการณ์ว่าราคาผลผลิตของสับปะรดจะได้ราคาดีไม่ต่ำกว่า ๑๐ บาทต่อกิโลกรัมไปอีก ๓ - ๔ ปี

๒๐) ทิศทางการปลูกสับปะรดของเกษตรกรจะเหมือนเดิมเนื่องจากชาวไร่และชาวสวนจะต้องรับมือกับความเสี่ยงต่างๆด้วยตัวเอง

๒๑) เกษตรกรต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือด้านราคาปัจจัยต้นทุนการผลิต เช่น ปุ๋ย สารเคมี เพื่อให้สามารถขายผลผลิตได้กำไรและเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจครัวเรือนของเกษตรกรชาวสวนสับปะรดดีขึ้น

๒๒) ยังไม่เห็นถึงความก้าวหน้าที่จะมีสับปะรดสายพันธุ์ใหม่ๆที่ดีที่สุด

๒๓) การพัฒนาสับปะรดของประเทศไทยเป็นไปในทิศทางที่ล่าช้าขาดการพัฒนาเอาใจส่งอย่างแท้จริงจากหน่วยงานภาครัฐ

๒๔) ต้องการให้รัฐมีการประกันราคาไม่ต่ำกว่า ๑๐ บาท/กิโลกรัม เนื่องจากต้นทุนการผลิตสูง

๒๕) อยากให้มีการเปิดตลาดต่างประเทศให้มากกว่านี้เพราะปัจจุบันดินเสื่อมต้นทุนสูงมีเพียงสับปะรดที่ปลูกได้ทุกสภาพดิน

๒๖) คาดการณ์ว่าทิศทางการพัฒนาพืชสับปะรดจะไม่ดีขึ้นไปกว่าเดิม เนื่องจากภาครัฐอ่อนแอและคาดว่าอาจแย่กว่าเดิม เพราะทิศทางการเมืองที่ไม่มีเสถียรภาพส่งผลกระทบต่อนโยบายภาคการเกษตร

๒๗) ควรพัฒนาสายพันธุ์ เช่น อินโดนีเซียสามารถพัฒนาให้ผลผลิตมีน้ำหนัก ๔-๖ กิโลกรัม/ผล

๒๘) ทิศทางการพัฒนาพืชสับปะรดควรปรับปรุงสายพันธุ์ใหม่เพื่อการส่งออกเป็นผลสดเนื่องจากตลาดน้ำผลไม้ปั่นเพื่อสุขภาพกำลังได้รับความนิยมมาก

๒๙) ทิศทางการพัฒนาพืชสับปะรดของประเทศไทยอาจจะแย่ลง เนื่องจากโรงงานอุตสาหกรรมค่อนข้างมีน้อย

๓๐) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาครัฐควรมีส่วนช่วยแสวงหาตลาดใหม่ๆของผลผลิต/ผลิตภัณฑ์แปรรูป/ผลิตภัณฑ์อื่นๆที่ได้จากสับปะรด เพื่อเพิ่มโอกาสให้กับสับปะรดไทย

๓๑) เกษตรกรมองว่าทิศทางการพัฒนาพืชสับปะรดสามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องและผลผลิตยังเป็นที่ต้องการของตลาดเป็นจำนวนมาก

- ๓๒) เกษตรกรต้องการให้ภาครัฐสนับสนุนงานวิจัยเพื่อพัฒนาในทุกด้านที่เกี่ยวกับพืชสับปะรด และบริหารจัดการสับปะรดแบบเพิ่มผลผลิตต่อไร่และลดต้นทุน
- ๓๓) เกษตรกรได้ให้ความเห็นราคาสับปะรดจะมีแนวโน้มที่ดีขึ้น และจะทำให้การแพร่ระบาดของโรคเหี่ยวเพิ่มขึ้นเนื่องจากจะมีเกษตรกรหน้าใหม่หรือเกษตรกรที่ปลูกเป็นครั้งแรกเมื่อราคาดี
- ๓๔) เกษตรกรต้องการให้มีสายพันธุ์สับปะรดใหม่ๆที่เป็นที่ต้องการของตลาดโลกมาส่งเสริมการปลูกในประเทศไทยเพื่อเพิ่มโอกาสทางการตลาดของสินค้าสับปะรด
- ๓๕) เกษตรกรต้องการให้มีการพัฒนาสายพันธุ์ที่ต้านทานโรค
- ๓๖) ต้องมีราคาที่เป็นธรรม และเหมาะสมกับเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรด และควรมีการแปรรูปต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ที่ดีมีคุณภาพ
- ๓๗) ความมีกลไกในการกำหนดราคาให้มีเสถียร พร้อมทั้งหาสาเหตุและวิธีแก้ไขโรคเหี่ยว
- ๓๘) ต้องการให้มีการประกันราคาผลผลิตสับปะรดให้อยู่ที่ ๘ บาทขึ้นไป
- ๓๙) เกษตรกรคาดหวังให้ภาครัฐมีมาตรการช่วยเหลือผู้ปลูกสับปะรดเหมือนพืชอื่นๆ
- ๔๐) พัฒนาให้มีรสชาติอร่อย เสี้ยนน้อย ทนต่อโรคแมลง ทนแล้ง ปริมาณผลผลิตมาก หากไม่สามารถพัฒนาให้สายพันธุ์เดียวมีคุณสมบัติทุกอย่าง ก็ควรให้มีคุณสมบัติ ๒ อย่างขึ้นไป ใน ๑ สายพันธุ์
- ๔๑) เกษตรกรต้องการให้ภาครัฐพัฒนาสายพันธุ์ที่ทนต่อความแห้งแล้ง
- ๔๒) เนื่องจากสับปะรดมีความต้องการของตลาดมากขึ้น มีการส่งออกไปยังต่างประเทศที่ดีขึ้น จึงคาดการณ์ว่าจะมีทิศทางของราคาและการตลาดที่ดีขึ้น
- ๔๓) อยากให้มีแปลงสาธิต การปลูกสับปะรด ในจังหวัดพัทลุง เกษตรกรไม่นิยมปลูกสับปะรดในพื้นที่เดียวแบบระยะยาว ๒๐ - ๔๐ ปี เพราะกลัวผลผลิตไม่มีคุณภาพ ตอนนี้เลยใช้การปลูกแบบหมุนเวียนไปเรื่อย ๆ
- ๔๔) อยากให้หน่วยงานเข้ามาดูแลและให้ความรู้ เพื่อให้สับปะรดไม่เป็นโรคเหี่ยว
- ๔๕) เกษตรกรต้องการให้ภาครัฐมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางสื่อสารต่างๆทุกช่องทางให้มากขึ้น
- ๔๖) เกษตรกรต้องการให้มีสายพันธุ์ที่ต้านทานโรค มีสีสวย และรสชาติหวานอร่อย
- ๔๗) เกษตรกรต้องการให้มีการทำแผนพัฒนาสับปะรด ที่ให้ความสำคัญกับประเด็น BCG เพื่อให้สินค้าสับปะรด
- ๔๘) เกษตรกรเสนอให้มีการจัดทำแผนพัฒนาสับปะรดที่ยั่งยืน
- ๔๙) เกษตรกรต้องการให้มีการเปิดเผยข้อมูลเป็นลักษณะแผนที่เกี่ยวกับการพัฒนาสับปะรด
- ๕๐) ทิศทางการพัฒนาสับปะรดขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจของประเทศในแต่ละช่วง ดังนั้นรัฐบาลควรให้ความสำคัญต่อการวิเคราะห์ติดตามสถานการณ์เศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศที่อาจส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานทางเศรษฐกิจของพืชสับปะรด

(๔) การนำผลจากการมีส่วนร่วมไปปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของหน่วยงาน

๑. ทำให้เกษตรกรได้มีส่วนร่วมในการเสนอปัญหา ความต้องการ ตลอดจนกำหนดเกณฑ์การพัฒนาให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ โดยใช้การจัดเวทีการประชุมของสภาเกษตรกรแห่งชาติในการขับเคลื่อนมาตรการควบคุมและป้องกันโรคเหี่ยวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒. สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ สามารถนำปัญหาและความต้องการของเกษตรกรมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายในด้านการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร และสะท้อนให้

๓. ส่งเสริมการบูรณาการข้อมูลและการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับเกษตรกร เพื่อแบ่งปันข้อมูลการแพร่ระบาดของโรคเหี่ยวและวางแผนรับมือร่วมกัน การสนับสนุนและพัฒนาเกี่ยวกับสายพันธุ์สับปะรดที่ต้านทานโรค เทคนิคการปลูกที่ลดความเสี่ยงจากโรคเหี่ยว และการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาพืชสับปะรด

๔. การจัดเวทีประชุมหารือระหว่างภาครัฐกับเกษตรกร ได้มีการร่วมพูดคุยในเวทีเดียวกันสามารถมองเห็นปัญหาได้อย่างชัดเจน ตรงประเด็นและสามารถสื่อสารได้อย่างเข้าใจตรงกัน

.....

ภาพการประชุมการรับฟังความคิดเห็น
การแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเหี่ยวในพืชสับปะรด
เมื่อวันพุธที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘
ณ ห้องประชุม ๑ สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ชั้น ๑ อาคารรัฐประศาสนภักดี อาคาร B
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Zoom Meeting

ภาพการประชุมการรับฟังความคิดเห็น
การแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเหี่ยวในพืชสับปะรด
เมื่อวันพุธที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘
ณ ห้องประชุม ๑ สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ชั้น ๑ อาคารรัฐประศาสนภักดี อาคาร B
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Zoom Meeting

